

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ R. G.**, a **2/ B. G.**, oboch bývajúcich v S., zastúpených JUDr. Martinom Kostrejom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Kpt. Nálepku č. 8., proti žalovanej **E. Š.**, bývajúcej vo V., zastúpenej JUDr. Stanislavom Bovanom, advokátom advokátskej kancelárie CIBERE & BOVAN, so sídlom v Trebišove, M. R. Štefánika 1161/184, **o zaplatenie 4 000 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 13 C 147/2011, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 5. februára 2013 sp.zn. 5 Co 192/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Trebišov (ďalej len „prvostupňový súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 9. marca 2012 č.k. 13 C 147/2011-99, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 4 000 EUR (ako neuhradený zostatok kúpnej ceny za kúpenú nehnuteľnosť) spolu s ročnými úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % od 29. apríla 2011 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 1 898,54 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa v celom rozsahu aj s jeho odôvodnením.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolatelka“). Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozhodnutím prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom a inou vadou konania, ktorá mala

za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označila nedostatočné odôvodnenie odvolacieho rozsudku vyčítajúc súdom, že sa nezaoberali namietanými vadami kúpenej nehnuteľnosti.

Žalobcovia vo svojom vyjadrení k dovolaniu písomne navrhli, aby dovolací súd mimoriadny opravný prostriedok žalovanej ako nedôvodný zamietol a priznal im náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom vyhovujúcom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie

konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazovala dovolateľka a ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti konať pred súdom tým, že rozsudok odvolacieho súdu nebol dostatočne odôvodnený.

V preskúmvanej veci sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, v kontexte s rozhodnutím súdu prvého stupňa vysporiadal s otázkou zaplatenia, resp. nezaplatenie celej kúpnej ceny za nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Stručne a jasne rozviedol svoju úvahu, že nie je možné brať do úvahy údajné vady veci namietané dovolateľkou, pre ktoré by mala byť kúpna cena znížená, a jej obranu v tejto veci označil za účelovú. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. Súd prvého stupňa v súvislosti s nárokom žalovanej na zľavu z kúpnej ceny z dôvodu zodpovednosti za vady predanej veci výslovne uviedol, že tento nárok nebol uplatnený bez zbytočného odkladu, že žalovaná ohľadne niektorých vád neunesla dôkazné bremeno, a že pre nevytknutie vád bež zbytočného odkladu nepovažoval za potrebné vykonávať dokazovanie na pravdivosť tvrdení žalovanej o existencii skrytých vád. Pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie uznesenia samotná správnosť právnych záverov, ktoré sú obsahom tohto odôvodnenia, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolací súd sa preto správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z tohto hľadiska zaoberať nemohol.

Pokiaľ dovolateľka v dovolaní namietala aj iné vady konania (nedôsledné zaoberanie sa jej kompenzačnou námietkou a nevykonanie potrebného dokazovania), dovolací súd poznamenáva, že tzv. iné vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, sú síce dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., no uplatniť ich možno až vtedy, ak je dovolanie prípustné. Samotné totiž prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnúť

rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalobcov pozostávajúce z odmeny ich právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu nepovažoval z účelne na bránenie práva. Žalobcovia sa totiž vo vyjadrení k dovolaniu v prevažnom rozsahu venovali skutkovým a právnym otázkam predmetnej veci, hoci proti potvrdzujúcemu rozsudku mohla byť daná prípustnosť dovolania len z dôvodu tzv. zmätočnosti konania (vád konania uvedených v § 237 O.s.p.).

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3: 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. októbra 2013

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová